

Resolució 1044/2022, de 23 de desembre¹**Número d'expedient de la reclamació:** 760/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Navàs**Informació reclamada:** Un decret sobre responsabilitat patrimonial.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: En relació amb la identitat de la seleccionada en un primer moment, en no ser aquesta dada i la seva intervenció rellevants per a l'objecte del Decret sol·licitat (que és la demanda de responsabilitat patrimonial i la indemnització fixada a favor de l'altra aspirant), és procedent protegir la identitat en qüestió, ja que els perjudicis que causaria la seva divulgació no es justifiquen en l'escassa rellevància d'aquesta dada en relació amb la finalitat de la sol·licitud. En canvi, sembla raonable la divulgació de la identitat de la persona afectada per la sol·licitud, que és l'adjudicatària final del lloc de treball i la demandant d'indemnització. La divulgació d'aquesta identitat, que sens dubte perjudica els drets i interessos de la persona afectada, es justifica en diversos factors: en primer lloc, perquè com a adjudicatària del lloc de treball disputat, la seva identitat ja ha hagut de divulgar-se, en aplicació dels requisits legals de publicitat dels resultats dels processos selectius; en segon lloc, perquè com a beneficiària d'una indemnització, obté recursos públics i no s'ha d'oblidar que el coneixement de l'ús dels recursos públics és una de les principals finalitats de la transparència i del dret d'accés a la informació pública; i en tercer lloc perquè és altament probable que la persona reclamant ja conegui la seva identitat. Per tant, de la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de concloure que és procedent facilitar el nom i cognoms de la persona afectada, com a beneficiària de la indemnització atorgada pel Decret sol·licitat. El lloc de residència i la composició de la família de la persona afectada, factors clau per a la determinació de la indemnització, són informacions que afecten la seva intimitat i els seus drets privats legítims. A aquests efectes, l'article 21.1 LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o divulgació de la informació comporta un perjudici per a: f) La intimitat i els altres drets privats legítims". Són elements que sens dubte formen part de la intimitat de la persona afectada el seu lloc de residència i la composició de la seva família, així com també la naturalesa dels serveis familiars que s'ha de procurar a causa d'un cost de temps més gran per atendre la seva jornada laboral. Aquestes informacions no són especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG, sinó protegides ordinàriament per l'article 21.1.f de la mateixa Llei, en el cas del qual la seva aplicació ha d'atendre criteris de proporcionalitat en relació amb els drets i interessos afectats (article 22 LTAIPBG). La divulgació de dades relatives a la intimitat de persones físiques resulta especialment intrusiva i perjudicial per als seus drets i interessos, de manera que s'hauria de fonamentar en drets i interessos també d'especial intensitat. No és el cas, ja que és perfectament possible justificar la quantia de la indemnització al·ludint a costos unitaris de desplaçament i a costos familiars, sense necessitat de concretar ni el lloc de residència de l'afectada, ni els quilòmetres concrets que ha de recórrer des del seu lloc de residència fins als seus llocs de treball, ni la composició de la seva família, ni la naturalesa dels costos familiars que són indemnitzables. Qualsevol persona té llibertat per divulgar, si així ho considera convenient, la informació obtinguda en exercici del dret d'accés a la informació pública, tret que la persona en qüestió hagi accedit a la informació que es tracti partint d'un estatut personal que li proporciona un dret especialment intens a la informació pública, que també sol preveure el seu deure de guardar la confidencialitat (seria el cas de càrrecs electes locals, representants del personal o investigadors), però no és aquest el cas. Ara bé, si en exercici d'aquesta llibertat la persona que ha obtingut informació pública, a més de divulgar-la, la utilitza per injuriar o atacar l'honor d'institucions o

¹ El text original, elaborat pel Ponent, s'ha redactat en castellà.

terceres persones, això pot ser constitutiu d'infracció penal o de lesió indemnitzable pels òrgans judicials civils, de manera que la reacció municipal o de les terceres persones afectades hauria de ser, en aquests casos, la reacció jurídica indicada, més que castigar al reclamant desestimant-li futures sol·licituds. Finalment, si és cert, com afirma la persona afectada, que facilitar el Decret sol·licitat sense documentació prèvia que el contextualitzi o fonamenti pot resultar especialment perjudicial per als seus drets i interessos, per pressuposar una intervenció seva que no ha existit o qualsevol altra circumstància, l'Ajuntament té plena capacitat per facilitar la informació sol·licitada amb el context i la fonamentació de consideri pertinents, lliurant a la persona reclamant, a més del Decret d'Alcaldia sol·licitat (depurat de les dades personals i dels íntims indicats anteriorment), els documents addicionals que estimi convenient. El dret d'accés a la informació pública garanteix l'accés a la informació sol·licitada, si no hi ha causes legals que impedeixin de facilitar-la, però no impedeix que l'Administració pugui facilitar, a més, informació addicional, especialment si això és amb l'objecte d'una comprensió justa i contextualitzada de l'assumpte.

Paraules clau: Ajuntaments. Silenci administratiu. Dades personals. Intimitat. Abús de dret. Informació addicional. Difusió de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 d'agost de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 760/2022, presentada contra l'Ajuntament de Navàs, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de juliol de 2022 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Navàs el decret 2021-0543, que consta a l'acta del ple ordinari de l'Ajuntament de 20 de setembre de 2021 amb assumpte "estimar parcialment la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada per la senyora xxx".
3. La Reclamació presentada el 22 d'agost de 2022 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud i formula les següents consideracions: "Com a veí d'aquesta població de Navàs, m'interesso pels assumptes públics de les diferents entitats de la població, entre elles l'Ajuntament, és per això que em presento com a participació ciutadana i intent treballar per una bona gestió dels esmentats assumptes públics".
4. El 26 d'agost de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El 26 d'agost de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Navàs i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 22 de setembre de 2022 la GAIP rep la documentació requerida a l'Ajuntament. Segons l'informe municipal, la persona reclamant ha presentat diverses sol·licituds d'informació a l'Ajuntament, el qual les ha atès i en algun cas ha requerit que no es fes publicitat de la informació sol·licitada, requeriment que no hauria estat atès per la persona reclamant. És per això que l'Ajuntament considera delicat facilitar a la persona reclamant informació que, com la sol·licitada, conté dades personals i sobre fills de la persona afectada, de manera que aporta tot l'expedient a la GAIP perquè aquesta decideixi.
7. El 22 de setembre de 2022 la GAIP comunica l'informe municipal a la persona reclamant, a qui atorga 10 dies per formular al·legacions.
8. El 13 d'octubre de 2022 la GAIP sol·licita a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i informa les parts de l'ampliació del termini per resoldre que comporta aquest fet.
9. El 25 d'octubre de 2022 la GAIP sol·licita a l'Ajuntament les dades de contacte de la tercera persona afectada per la sol·licitud a fi de donar-li audiència en el procediment.
10. El 26 d'octubre de 2022 la GAIP rep les dades de contacte de la tercera afectada.
11. El 7 de novembre de 2022 la GAIP envia la Reclamació a la tercera persona afectada i li concedeix 10 dies per formular al·legacions en defensa dels seus drets i interessos.
12. L'11 de novembre de 2022 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: "La normativa de protecció de dades impedeix l'accés de la persona reclamant al contingut íntegre del Decret d'Alcaldia sol·licitat, si bé se li podria lliurar informació sobre el resultat final del procés selectiu i sobre el motiu a què obeeix el reconeixement de la responsabilitat patrimonial i la quantia de la indemnització". Aquestes conclusions es fonamenten en les següents consideracions: "En el present cas, com s'ha vist, el motiu que origina la reclamació de responsabilitat patrimonial està relacionat amb una sèrie d'irregularitats produïdes en un procés de selecció d'una plaça de TAG, relacionades amb la valoració errònia pel Tribunal qualificador dels mèrits presentats per una aspirant, que va ocasionar un retard en el nomenament com a funcionària de carrera de la persona perjudicada. De la informació que al respecte és recull en la resolució (el Decret d'alcaldia), no sembla que hagués de plantejar gaires problemes, doncs des del punt de vista de la protecció de dades, l'accés a la puntuació final obtinguda per les dues aspirants, la posició en què van quedar i la data en què és va nomenar funcionària la persona perjudicada, de manera que resultin identificades. És tractaria d'una informació que, d'acord amb la normativa aplicable al procés de selecció (bases de la convocatòria, normativa de funció pública i de transparència),

s'ha de publicar en virtut del principi de transparència, per la qual cosa les persones participants eren i són coneixedores que aquest tipus d'informació podria ser coneguda per qualsevol persona. A més, més enllà d'això, el gruix de la informació que consta en la resolució sobre el procés selectiu està relacionat amb la valoració dels mèrits de l'aspirant que inicialment és va proposar per ocupar la plaça TAG. En aquest sentit, és detallen els serveis prestats en altres administracions, tot indicant l'administració, els llocs ocupats, la categoria laboral, les dates d'inici i finalització de la relació laboral, a banda de la valoració que en va fer el Tribunal qualificador i la revaloració posterior dels tribunals. La documentació aportada per a la valoració dels serveis prestats, el contingut de la qual es recull al Decret d'Alcaldia en transcriure determinats fonaments jurídics de les sentències dictades a favor de la persona perjudicada, és una informació que no forma part de la informació que, d'acord amb la normativa aplicable al processos selectius, cal fer pública (es limitaria a les puntuacions obtingudes en els diferents mèrits valorats), per la qual cosa la persona aspirant pot tenir una certa expectativa de privacitat al respecte, si més no en el sentit que aquesta informació no ha de ser coneguda per qualsevol persona aliena al procés selectiu que la sol·liciti. Fer notar que la persona reclamant, per la informació de què és disposa, no hauria format part del dit procés selectiu. A banda d'això, la resolució recull un altre conjunt d'informació que aglutina aspectes de l'esfera més personal de la persona perjudicada, tals com el seu municipi de residència, el nom de fills, la franja d'edat en què és troben o altres aspectes relacionats amb mesuris de conciliació laboral gaudides, a més d'informació sobre els serveis prestats en altres administracions locals. I també permet conèixer les decisions preses i les actuacions dutes a terme per a la defensa dels seus interessos en el procés selectiu. La revelació d'aquesta informació pot tenir un significatiu impacte sobre la privacitat de la persona perjudicada, atès que facilitaria l'obtenció d'un perfil sobre determinats aspectes de la seva persona, especialment en aquest cas, tenint en compte que la identitat de la persona perjudicada, per la informació de què és disposa, és coneguda per la persona reclamant. En l'expedient tramès no consta la concurrència de cap circumstància qualificada en la persona reclamant que pugui justificar un tractament diferenciat pel que fa a la possibilitat d'accedir a la informació sol·licitada (per exemple, d'ésser regidor en aquest Ajuntament càbria l'opció, si escau, de justificar l'accés en l'exercici de les funcions de control i fiscalització dels òrgans de govern que te legalment atribuïdes). Vist tot això, no sembla que en el present cas pugui entendre's justificat, a afectes de transparència i control de l'actuació municipal per part de la ciutadania, l'accés de la persona reclamant a la dita informació personal, ni per tant, al contingut íntegre del Decret d'alcaldia sol·licitat. Amb tot, als efectes d'assolir aquest objectiu de transparència, no és pot descartar que la persona reclamant pugui tenir accés a certa informació sobre la reclamació de responsabilitat patrimonial, com mostra el motiu a què obeeix el reconeixement de la responsabilitat patrimonial sense incloure dades personals, i la quantia total reconeguda com a indemnització. Doncs des del punt de vista de l'interès públic pretès, el coneixement d'aquesta informació pels ciutadans és rellevant per poder fer un control efectiu

sobre l'actuació municipal i sobre l'ús dels fons públics per part de les administracions públiques. Això té encara més rellevància en un àmbit com l'examinat, on l'avaluació econòmica del dany, un cop determinada la responsabilitat patrimonial de l'administració, no sempre respon a uns criteris o barems prèviament fixats. L'article 34.2 de l'LRJSP disposa que la indemnització s'ha de calcular d'acord amb els criteris de valoració establerts a la legislació fiscal, d'expropiació forçosa i altres normes aplicables, amb ponderació, si s'escau, de les valoracions predominants al mercat. Per als casos de mort o lesions corporals, el mateix precepte disposa que és pot prendre com a referència la valoració inclosa als barems de la normativa vigent en matèria d'assegurances obligatòries i de la Seguretat Social. Fer notar que els barems en qüestió no tenen caràcter vinculant, sinó simplement serviran com a criteri orientatiu per al càlcul de la indemnització, tal com ha estimat el Tribunal Suprem en llur sentència 1217/2020, de 28 de setembre. Per als casos de danys morals, a diferència d'altres països i llevat de l'àmbit dels danys causats a víctimes d'accidents de trànsit, no existeixen regles que fixin les quanties de la indemnització en aquests casos, com és fa atès, per exemple, a la sentència 307/2021, de 24 de setembre, del Jutjat contenciós administratiu núm. 3 de Pontevedra. En aquest punt, cal tenir en especial consideració que en el cas examinat la identitat de la persona perjudicada és coneguda per la persona reclamant, per la qual cosa revelar la quantia percebuda en concepte d'indemnització resultaria una mesura més intrusiva donat del punt de vista de la protecció de dades de la persona perjudicada, atès que suposa facilitar a un tercer informació sobre els ingressos percebuts per aquesta persona. A més, aquesta afectació no seria major a la qual altres ciutadans suporten amb motiu de garantir la transparència d'altres actuacions de les administracions públiques que, com en el cas que ens ocupa, també tenen incidència directa sobre els recursos públics. Així, a mode d'exemple, en matèria d'accés a la informació retributiva dels empleats públics, és criteri sostingut per aquesta Autoritat que respecte el personal que ocupa llocs d'especial confiança, d'especial responsabilitat dins de l'organització o d'alt nivell en la jerarquia de l'entitat, de lliure designació o que comportin un alt nivell retributiu, resultaria justificat facilitar informació retributiva individualitzada sobre aquests llocs, fins i tot identificant les persones afectades; també en d'altres àmbits d'activitat pública, com són en matèria de subvencions o en la contractació de serveis prestats per determinats professionals, resultaria justificat, amb caràcter general, poder conèixer l'import o les quanties percebudes per els personis que en resultin beneficiàries. Per tant, en la ponderació entre interessos contraposats i pel que fa a l'accés a la quantia de la indemnització, el dret a la protecció de dades de la persona perjudicada decauria en favor de l'accés a la dita informació. Dit això, pel que fa a la informació dels empleats i càrrecs públics que pugui constar en el Decret d'alcaldia, si bé l'accés de la persona reclamant a les seves dades merament identificatives, en els termes de l'article 70.2 del RLTC, no seria contrari al dret a la protecció de dades personals en virtut de l'article 24.1 de l'LTC, no sembla que calgui reconèixer aquest accés en el present cas tenint en compte la impossibilitat de la persona reclamant d'accedir al contingut íntegre del Decret".

13. El 24 de novembre de 2022 la GAIP rep les al·legacions de la persona afectada, que posen de manifest el següent: “En relació a aquest expedient interessa informar que l'oficina antifrau ha efectuat unes actuacions prèvies de versemblança iniciades arran d'una denúncia i es va requerir a l'Ajuntament de Navàs informe en relació a aquest expedient de responsabilitat patrimonial (expedient general núm. 240/2021), considero més que probable que sigui per una denúncia efectuada pel mateix senyor xxxx, com a annex adjunto la resposta de l'oficina antifrau en que ens informen del tancament d'avaluació prèvia de versemblança d'arxivament, després de manifestar literalment que s'ha comprovat: “(...) que la intervenció i signatura de la secretària interventora accidental en dit expedient s'ha circumscrit a donar fe de les decisions de l'Alcaldia, i no es constata que hagi realitzat funcions d'assessorament o d'altres amb incidència en la resolució final de la reclamació de responsabilitat patrimonial, verificant-se, addicionalment que figuren nomenades a l'expedient una secretària i una instructora, aquesta última d'un altre Ajuntament.(...)” La Llei de transparència té, entre altres, la finalitat d'avaluar les actuacions públiques, en aquest cas, tenint en compte que com a conseqüència d'aquesta denúncia ja s'ha pogut examinar l'expedient i acreditar que no hi ha hagut una actuació contrària a dret per part de l'Ajuntament, correspondria comunicar al senyor xxxx que per part de l'Ajuntament no se li està ocultant informació sinó que legalment no hi pot tenir accés, ja que la Llei de transparència suposa obligacions per l'Administració i també suposa obligacions pels ciutadans que en base a ella obtenen informació i estableix límits per protegir als ciutadans afectats per les reclamacions. Per tot l'exposat i davant l'excés de peticions del senyor xxxx i de la clara voluntat de perjudicar a l'Ajuntament, i en particular a mi, atès que fa pública la informació que se li facilita amb comentaris inapropiats i amb acusacions que poden ser constitutives del delictes d'injúries i calumnies, es considera que l'actuació més apropiada seria no facilitar la documentació en relació a aquest expedient, i correspondria donar resposta a la instància de data 12/07/2022 en aquest sentit. Considero que no es pot facilitar la resolució que posa fi a l'expedient de responsabilitat patrimonial sense tenir tota la informació del contingut de l'expedient sencer, ja que la resolució descontextualitzada pot ser mal interpretada amb la manipulació que de ben segur en faria el senyor xxxx per tal de perjudicar-me, a mi i a l'Ajuntament de Navàs. I tenint en compte que a l'expedient hi figuren dades que no es poden anonimitzar perquè serveixen de fonamentació per a l'adopció de la resolució final, correspon denegar la sol·licitud de data 12/07/2022 d'acord amb allò previst a l'article 23 de la Llei 19/2014, atès que a l'expedient hi consten acreditats els danys i perjudicis que vaig patir, i per tant hi apareixen dades personals de la meva trajectòria laboral i personal, fins i tot dades que afecten a la salut per acreditar els danys morals i dades dels meus fills (edats, escola, horaris d'organització familiar, dades bancàries etc), dades que en cap cas s'haurien de fer públiques. Com ja he dit anteriorment, des de l'Ajuntament de Navàs, no s'ha pogut resoldre encara aquesta instància, s'ha examinat amb profunditat, i atès que des del 31/08/2022 des de la GAIP se'ns va comunicar a l'Ajuntament de Navàs que el dia 22/08/2022 el senyor xxxx ha sol·licitat a la GAIP la seva intervenció en aquest

expedient, els hi comuniquem que l'Ajuntament de Navàs procedirà com consideri aquesta comissió, si bé mitjançant aquest escrit sol·licito que un cop analitzada la petició i totes les circumstàncies exposades es valori ajustat a dret que per part de l'Ajuntament de Navàs es desestimi la petició d'accés a informació pública d'aquest expedient d'acord amb l'article 23 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern”.

14. El 25 de novembre de 2022 la GAIP demana a l'Ajuntament una còpia de la informació sol·licitada, amb el compromís de mantenir la seva confidencialitat. L'Ajuntament facilita la informació aquest mateix dia, indicant que ja s'havia facilitat anteriorment a la GAIP mitjançant un enllaç.
15. El 28 de novembre de 2022 la persona afectada per la Reclamació reitera a la GAIP el contingut de les seves al·legacions indicades per l'antecedent 13.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, en el seu cas, les que resolguin el recurs de reposició poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula el present títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix les persones per sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i condicions regulats per la present llei.” Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb l'establert per la present llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a la qual es refereix l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb l'establert per la present llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han de ser aplicades d'acord amb la seva finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, han d'interpretar-se sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no poden ampliar-se per analogia. 3. Per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació ha d'explicitar-se el límit aplicat i raonar degudament les causes que fonamenten la seva aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament que els límits enumerats per aquest precepte "poden" portar a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació dels esmentats límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que justifiquen la seva aplicació".

2. Sobre el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada en aquest procediment és el Decret d'Alcaldia 2021-0543, que resol una reclamació de responsabilitat patrimonial com a conseqüència d'irregularitats produïdes en el procés de selecció de la plaça de TAG de l'Ajuntament de Navàs. Es tracta, sens dubte, d'informació pública, tenint en compte el concepte que de la mateixa ofereix l'article 2.b LTAIPBG, doncs el Decret en qüestió ha estat elaborat per l'Ajuntament i amb tota probabilitat ha d'estar en el seu poder. En conseqüència, i d'acord amb el previst pels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a ella, tret que es presentin causes legals que ho impedeixin.

L'informe municipal i les al·legacions formulades per la tercera persona afectada invoquen la concurrència de dades personals protegides, incloses dades especialment protegits per l'article 23 LTAIPBG, com seria el cas d'informació relacionada amb la família i el fill de molt curta edat de la tercera persona afectada. A més, ambdues aportacions també coincideixen a assenyalar que la persona reclamant té un historial abusiu o intens del dret d'accés a la informació pública, que sol divulgar per les xarxes socials, sovint amb comentaris pejoratius i lesius per a la dignitat i l'honor de les persones afectades, pràctica que complementària faltant al respecte de la confidencialitat d'informació que se li hauria confiat amb aquest caràcter. Aquests antecedents contribuirien a aconsellar denegar l'accés a la informació sol·licitada, fins i tot encara en el cas que s'hagi anonimitzat, doncs tal operació és molt difícil de dur a terme amb eficàcia i, a més, podria

descontextualitzar la informació que es faciliti, agreujant d'aquesta manera el perjudici que la seva difusió podria causar en les persones afectades.

Amb la finalitat de valorar amb ple coneixement de causa el dret d'accés a la informació sol·licitada, la GAIP ha sol·licitat l'Ajuntament i analitzat el Decret d'Alcaldia 2021-0543. Es tracta d'un document de 14 pàgines, amb el contingut següent: 1. Antecedents, que exposen que en el procés de selecció d'una tècnica d'administració general el tribunal va adjudicar la plaça erròniament, en valorar de forma incorrecta els mèrits d'una de les dues aspirants; l'adjudicació va ser impugnada per l'aspirant no seleccionada, a qui es va atribuir finalment la plaça per resolució judicial; aquestes circumstàncies comporten que la concursant que guanya finalment la plaça presenta una reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament, pels perjudicis ocasionats pel retard ocasionat al seu accés a la plaça finalment obtinguda. En aquesta primera part l'única informació que aparentment pot ser afectada per límits legals al dret d'accés a la informació pública és el nom de les dues aspirants. 2. Fonaments de dret, que exposen la normativa jurídica reguladora dels procediments de responsabilitat patrimonial de les Administracions locals, informació que no afecta cap límit legal al dret d'accés a la informació pública. 3. Consideracions jurídiques, que analitzen amb un cert detall les circumstàncies per les quals es produeix una resolució incorrecta del procés de selecció de la tècnica d'administració general, les accions davant dels tribunals i les resolucions judicials i el resultat que la persona finalment seleccionada no pot prendre finalment possessió de la seva plaça fins i tot pràcticament quatre anys des de l'acabament del procés selectiu. Seguidament es fan algunes consideracions generals sobre la responsabilitat patrimonial de les Administracions públiques, s'estableix un nexa causal entre les irregularitats del procés de selecció i els perjudicis ocasionats a la persona afectada i es fonamenta jurídicament el dret a ser indemnitzada; així mateix, es determina el valor econòmic del perjudici ocasionat i es fixa la indemnització que, segons el parer de l'Ajuntament, és procedent, que ve a suposar al voltant d'un terç del sol·licitat per la persona afectada. En aquest tercer bloc hi ha referències al lloc de residència i a la composició familiar de la persona afectada, en les quals sens dubte es presenten límits legals al dret d'accés a la informació pública (afectació de drets privats legítims).

En conseqüència, és necessari analitzar fins a quin punt la concurrència dels límits indicats ha de comportar denegar o limitar el dret d'accés a la informació pública sol·licitada.

La identitat de les dues persones que es presenten al procés selectiu citat anteriorment està protegida per la legislació de dades personals, i l'accés a aquestes dades quan, com succeeix en aquest cas, formen part d'informació pública, s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual "si es tracta d'una altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". Es tracta de la identitat (nom i cognoms) de les dues aspirants al lloc d'administració general, una de la qual va ser seleccionada en un primer moment pel tribunal qualificador i per l'Ajuntament i més endavant separada del lloc de treball obtingut per resolucions

judicials favorables a la segona, per considerar que el Tribunal qualificador va valorar erròniament els mèrits invocats. L'altra aspirant, per la seva part, és la que impugna la selecció de la primera, per les causes assenyalats, obté finalment el lloc de treball disputat i emprèn accions contra l'Ajuntament pels perjudicis que li va ocasionar el fet de no haver estat seleccionada en el moment que jurídicament li corresponia; també és, en l'actualitat, la secretària interventora accidental de l'Ajuntament.

La difusió d'ambdós noms causarà probablement perjudici a les dues persones concernides. En el cas de la seleccionada en un primer moment, per la difusió de la seva presumpta invocació de mèrits superiors als considerats judicialment reals, el que, sense ser constitutiu de cap infracció, pot emfatitzar la seva bona reputació; en el segon cas, per la difusió del fet d'haver obtingut una indemnització de l'Ajuntament en el qual exerceix una alta responsabilitat funcional, que, per més merescuda que sigui, pot donar lloc a sospites i insídies de possible tracte a favor, redundant en demèrit de la seva bona reputació.

En relació amb la identitat de la seleccionada en un primer moment, en no ser aquesta dada i la seva intervenció rellevants per a l'objecte del Decret sol·licitat (que és la demanda de responsabilitat patrimonial i la indemnització fixada a favor de l'altra aspirant), és procedent protegir la identitat en qüestió, ja que els perjudicis que causaria la seva divulgació no es justifiquen en l'escassa rellevància d'aquesta dada en relació amb la finalitat de la sol·licitud.

En canvi, sembla raonable la divulgació de la identitat de la persona afectada per la sol·licitud, que és l'adjudicatària final del lloc de treball i la demandant d'indemnització. La divulgació d'aquesta identitat, que sens dubte perjudica els drets i interessos de la persona afectada, es justifica en diversos factors: en primer lloc, perquè com a adjudicatària del lloc de treball disputat, la seva identitat ja ha hagut de divulgar-se, en aplicació dels requisits legals de publicitat dels resultats dels processos selectius; en segon lloc, perquè com a beneficiària d'una indemnització, obté recursos públics i no s'ha d'oblidar que el coneixement de l'ús dels recursos públics és una de les principals finalitats de la transparència i del dret d'accés a la informació pública; i en tercer lloc perquè és altament probable que la persona reclamant ja conegui la seva identitat. Per tant, de la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de concloure que és procedent facilitar el nom i cognoms de la persona afectada, com a beneficiària de la indemnització atorgada pel Decret sol·licitat.

D'altra banda, el lloc de residència i la composició de la família de la persona afectada, factors clau per a la determinació de la indemnització, són informacions que afecten la seva intimitat i els seus drets privats legítims. A aquests efectes, l'article 21.1 LTAIPBG estableix que "el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o divulgació de la informació comporta un perjudici per a: f) La intimitat i els altres drets privats legítims". Són elements que sens dubte formen part de la intimitat de la persona afectada el seu lloc de residència i la composició de la seva família, així com també la naturalesa dels serveis familiars que s'ha de procurar a causa d'un cost de temps més gran per atendre la seva jornada laboral. Aquestes informacions no són especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG, sinó protegides ordinàriament per l'article 21.1.f de

la mateixa Llei, en el cas del qual la seva aplicació ha d'atendre criteris de proporcionalitat en relació amb els drets i interessos afectats (article 22 LTAIPBG). La divulgació de dades relatives a la intimitat de persones físiques resulta especialment intrusiva i perjudicials per als seus drets i interessos, de manera que s'hauria de fonamentar en drets i interessos també d'especial intensitat. No és el cas, ja que és perfectament possible justificar la quantia de la indemnització al·ludint a costos unitaris de desplaçament i a costos familiars, sense necessitat de concretar ni el lloc de residència de l'afectada, ni els quilòmetres concrets que ha de recórrer des del seu lloc de residència fins als seus llocs de treball, ni la composició de la seva família, ni la naturalesa dels costos familiars que són indemnitzables.

Per tant, és procedent facilitar la informació sol·licitada a la persona reclamant, a excepció de la relativa a la identitat de la persona que va ser seleccionada en un primer moment pel Tribunal de selecció i l'Ajuntament de Navàs i de les dades concretes sobre lloc de residència de la persona demandant d'indemnització, els seus trajectes de desplaçament al treball, la composició de la seva família i la naturalesa dels costos familiars que va haver d'assumir durant el temps comprès entre l'adjudicació inicial del lloc de treball de tècnica d'administració general de l'Ajuntament de Navàs i la seva presa de possessió del mateix. En tot cas, s'ha d'informar la persona reclamant sobre la quantia exacta de la indemnització decidida pel Decret d'Alcaldia sol·licitat, els motius genèrics que la fonamenten i la identitat de la persona beneficiària.

Tant l'informe de l'Ajuntament, com les al·legacions de la persona afectada, posen de manifest el risc que els suposa l'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada, especialment si no està degudament contextualitzada, tenint en compte el seu historial caracteritzat per un ús massiu del dret de sol·licitar informació a l'Ajuntament i la divulgació general de la qual la fa objecte, sense atendre declaracions municipals de confidencialitat i sovint amb comentaris injuriosos i lesius per a l'honor de les persones afectades. Aquestes consideracions no constitueixen cap causa legal sobre la qual fonamentar la desestimació de la sol·licitud, ni de la Reclamació. Això no obstant, mereixen les observacions següents:

Si és cert que la persona reclamant fa un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública, i l'Ajuntament així ho acredita, sobretot en la circumstància de què utilitza aquest dret amb finalitats diferents a les d'obtenir informació o amb ànim manifest de perjudicar persones o institucions, en aquests casos, degudament fonamentats, l'abús de dret pot justificar la inadmissió de sol·licituds d'informació pública, sempre que la resolució municipal corresponents s'adopti dins del termini d'un mes establert legalment per resoldre la sol·licitud.

D'altra banda, qualsevol persona té llibertat per divulgar, si així ho considera convenient, la informació obtinguda en exercici del dret d'accés a la informació pública, tret que la persona en qüestió hagi accedit a la informació que es tracti partint d'un estatut personal que li proporciona un dret especialment intens a la informació pública, que també sol preveure el seu deure de guardar la confidencialitat (seria el cas de càrrecs electes locals, representants del personal o investigadors),

però no és aquest el cas. Ara bé, si en exercici d'aquesta llibertat la persona que ha obtingut informació pública, a més de divulgar-la, la utilitza per injuriar o atacar l'honor d'institucions o terceres persones, això pot ser constitutiu d'infracció penal o de lesió indemnitzable pels òrgans judicials civils, de manera que la reacció municipal o de les terceres persones afectades hauria de ser, en aquests casos, la reacció jurídica indicada, més que castigar al reclamant desestimant-li futures sol·licituds.

Finalment, si és cert, com afirma la persona afectada, que facilitar el Decret sol·licitat sense documentació prèvia que el contextualitzi o fonamenti pot resultar especialment perjudicial per als seus drets i interessos, per pressuposar una intervenció seva que no ha existit o qualsevol altra circumstància, l'Ajuntament té plena capacitat per facilitar la informació sol·licitada amb el context i la fonamentació de consideri pertinents, lliurant a la persona reclamant, a més del Decret d'Alcaldia sol·licitat (depurat de les dades personals i dels íntims indicats anteriorment), els documents addicionals que estimi convenient. El dret d'accés a la informació pública garanteix l'accés a la informació sol·licitada, si no hi ha causes legals que impedeixin de facilitar-la, però no impedeix que l'Administració pugui facilitar, a més, informació addicional, especialment si això és amb l'objecte d'una comprensió justa i contextualitzada de l'assumpte.

3. *Al·legacions de la persona afectada*

Segons indiquen els antecedents, la persona afectada per la Reclamació ha formulat al·legacions, que han de ser interpretades com d'oposició a l'accés a la informació pública sol·licitada.

El contingut d'aquestes al·legacions ja ha estat implícitament valorat pel fonament jurídic anterior, en aplicació del qual és procedent desestimar-les.

No obstant això l'anterior, l'article 34.3 LTAIPBG estableix que "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i ha existit oposició de tercers, l'accés a la informació només pot fer-se efectiu una vegada ha transcorregut el termini per interposar recurs contenciós-administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en el supòsit que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". En conseqüència, és procedent demorar el lliurament de la informació sol·licitada a què hagi transcorregut el termini de dos mesos des de la notificació per recórrer la Resolució, sense que s'hagi presentat recurs cap contenciós administratiu contra ella amb petició de la mesura cautelar de suspensió.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions realitzades per executar els acords de mediació i per donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el

previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà es preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada d'acord amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de desembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 760/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a una còpia del Decret d'Alcaldia de Navàs 2021-0543, sense perjudici de l'establert per l'apartat següent. En tot cas, se l'ha d'informar sobre la quantia exacta de la indemnització decidida pel Decret d'Alcaldia en qüestió, els motius genèrics que la fonamenten i la identitat de la persona beneficiària.
2. Denegar parcialment la Reclamació 760/2022, en relació amb la identitat de la persona que va ser seleccionada en un primer moment pel Tribunal de selecció i l'Ajuntament de Navàs per al lloc de treball de tècnica d'administració general i de les dades concretes sobre lloc de residència de la persona demandant d'indemnització, els seus trajectes de desplaçament al treball, la composició de la seva família i la naturalesa dels costos familiars que va haver d'assumir durant el temps comprès entre l'adjudicació inicial del lloc de treball indicat i la seva presa de possessió del mateix. Les dades que contingui el Decret d'Alcaldia sol·licitat sobre aquests assumptes han de ser ratllades o suprimit prèviament al lliurament a la persona reclamant de la informació sol·licitada.

3. Requerir a l'Ajuntament de Navàs perquè lliuri la informació indicada en els apartats anteriors a la persona reclamant en el termini de deu dies des que finalitzi el termini de dos mesos des de la notificació de la present resolució per impugnar-la en la via contenciós administrativa, sense que s'hagi presentat recurs o, si s'hagués presentat, sense que s'hagi sol·licitat la mesura cautelar de suspensió, i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Notificar la Resolució a les parts i a la tercera persona afectada que ha participat en el procediment.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 760/2022 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis previstos en aquesta Resolució per al lliurament de la informació s'han d'explicar en dies hàbils (descomptant dies festius i dissabtes) a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada, tret de previsió específica en sentit diferent.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser presa en consideració si es comunica a la GAIP abans que acabi el termini fixat en la Resolució, i ha de fonamentar-se en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada si l'Administració obligada justifica de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-lo en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic dirigit a gaip@gencat.cat, a fi que la Comissió requereixi el seu compliment. Mentre no es compleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, conforme a l'article 25.2.k RGAIP. Si l'Administració no atén el requeriment d'execució que li dirigeixi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb el previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sense perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment de la Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.